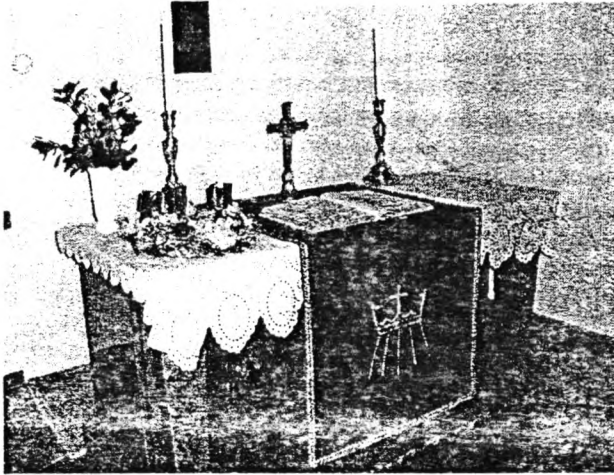

ESZTERGOMI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

<http://esztergom.lutheran.hu>

2007. ADVENT- KARÁCSONY

Advent első vasárnapján délelőtt úrvacsorai közösségben, délután újra g\<ertyagyűjtás után együtt lehelünk. Közel 20 gyermek díszítette a mézeskalácsokat Szendrő Csilla segítségével:

Kivonat az advent I. vasárnapján Esztergomban elhangzott igehirdetésből:

Alapige: Eljön majd az idő - így szól az ÚR -, amikor igaz sarjai támasztok Dávidnak, olyan királyt, aki bölcsen uralkodik, jog és igazság szemű jár el az országban...és így fogják nevezni: Az ÚR a mi igazságunk. (Jer 23.5-8.)

Jókai Mór A jövő század című regényében leírja, hogy amikor a vadásztársaság közé érkezik a király, *hódolattal nyitottak neki utat.*

Nagyon ünnepélyes az ilyen megérkezés, az ilyen fogadatalás. Ezt éljük át advent első vasárnapján. Utat nyilunk az érkező Jézusnak. Talán még arra is képesek vagyunk, hogy hódolattal nyitfűk ajtót neki. leborulunk előtte, szétárjuk karjainkat, megnyitjuk neki szívünket, megnyitjuk előtte életünket, ujjongva, örömmel fogadjuk. Ilyen az adventi lélek. Fogadóképes.

Sokan vannak, akik várják adventét. Akik úgy érzik, ezen a napon a templomban a helyük. Igen. mert nem törölhetjük ki szívünkől a vágyat, hogy találkozni szeretnénk azzal az Úrral, aki valóban méltó a hódolatra, aki valóban igazságos. Aki azért jön hozzánk, hogy megsegítsen megmentsen, íme ki lehet nyitni most az életünket, adventus Domini. az Úr érkezését ünnepeľjűk. O jön. Az igazságos. Jeremiás prófeta könyvében éppen beharangozzák érkezését. *„Eljön majd az idő. unitkor igaz sarjat támasztok .”*

Jézus be van jelentve a világnak. Talán még föl sem tudjuk fogni, kit jelent be a prófeta, kit jelentenek be advent első vasárnapján Isten elhívott szolgálai. Hiszen ha föl fogta volna a világ, ha föl fogta volna akárcsak az egyházunk népe, már nem lennének gondjaink. Nem árnyékolná be és nehezítené meg életünket megannyi ki nem mondott szó. Nem lenne kérdés a hétvégi program, nem lenne kérdés, hogy sok családi vitás helyzetben mit tegyűnk. Be van jelentve Jézus. Érkezik.

Nem az uralkodó dinasztia éppen soros tagja, hanem az. aki üdvözít, az. aki szűntelenűl reményt kelt legyen bármilyen kilátástalan is a helyzet. Nemcsak mi várjuk azt az Urat. aki igazságos, hanem ezt várták annak a népnek is a szenvedői, akik látták, olyan király kezében van az ország, aki nem törődik az övéivel. És bármikor, amikor hűtlen királyok, vezetők léptek a trónra, amikor látták léhaságukat, könnyelműségűkűt mindig elővették a próféták a királyzsolttárokat, a király érkezéséről szóló prófeciákat. Vegyűk észre magukat, lesz igazság. Nagyon sokszor találjuk magunkat szembe igazságtalan helyzettel. Gyakran bűnhődik az. és szenved, aki arra érdemtelen.

Érkezése nekűnk is be van jelentve. És a bejelentett Jézus nem hívásra, nem kérésre érkezik, nem egyesekhez, már nem váratlanul, hanem Jézus mindenkihez, megérkezik. Jól tudjuk, hogy ki jön. Jön a világosság a sötétségbe, az igazság a hamisságba, a remény a kétségbeesésbe. Bárhova nézűnk, bármibe tekintűnk, mindenhova Ő érkezik meg. Advent a bűnbánat ideje, nem tudunk sehoh sem újat kezdeni. Nem tudunk sehoh sem változási hozni. A régi dolgok mindig kísértenek, az árnyak ránk vetűlnek, mindig visszahűznak. Tele vagyunk bajjal, égbekiáltó összezavart, megtévedt világgal. Sötétségben vagyunk. Igazságtalanságban. Gonoszságban. Várjuk az igazságot! Az igazság pedig Ő lett. Jézus. Jőjj népek Megváltója! Te hozod az igazságot.

Irgalmas Isten, szerelő menyői Atyánk! Lelki örömmel áldjuk nagy nevedet, hogy megkönyöriűttél a bűnűs világon s az idűk teljességében elkűldéd szem hiűdat megváltóul hozzánk. Kérűnk Uram szenteld meg szívűnkűt, telkűnkűt, hogy méltűképpen fogadhassuk az eljűvűdű Messiaszt! Őh jőjj, hűtűnk fejedelme, üdvözítű Jézus, ki a keseredett szívűeknek vigasztalást, a megtűrű bűnűsűkűnek bocsánatot, e nyomorúság vűlgyétűl búcsűzűkűknak mennyországi hirdetsz. Fogadd el szállásul hívű szívűnkűt. Te légy vezűrűnk örűmben, bánatban s hordozz mindenkoron az istenfűle/em és a szerelet ősvényűn, hogy így eljuthassunk a halál révűn ői ama szebb világbá, hol a választott hívek seregűvel boldogan zengűk hozsanna, mindörűkkű Amen "

ÜNNEPI ALKALMAINK

Természetesen minden vasárnap istentiszteletet tartunk 10 órai kezdettel, amire hívom az evangélikus testvéreket. Minden alkalmat Isten készíti számunkra. Így is parancsolja: Szenteld meg az ünnepnapot! Nem elvesz tőlünk abban az órában, nem elveszi időnket, bármit is Urunk, amikor templomban vagyunk, hanem megajándékoz.

ADVENTBEN

December 14. péntek 17: 30 adventi elcsendesedés Esztergom evangélikus templomban „*az atyák szívét a gyermekekhez*” Lk 1, 17 alapján

December 15 szombat 17: 30 adventi elcsendesedés Esztergom evangélikus templomban „*az engedetleneket az igazak lelkületűre térítse, hogy felkészült népet állítson az Úr elé*”. Lk 1, 17 alapján

KARÁCSONY

December 24 17: 00 Szenteste Esztergom evangélikus templom.

Gyermekek előadása: *A boldogság karácsonykor érkezik* című kis színdarab

December 25. Karácsony ünnepe 10: 00 istentisztelet úrvacsorai közösséggel

December 26 Karácsony második ünnepe

9: 00 istentisztelet Dorogon a református templomban.

10 : 00 istentisztelet Esztergomban

11 : 30 istentisztelet úrvacsorai közösséggel Nyergesújfalun.

KARÁCSONY UTÁNI IDŐBEN .

December 31. 17: 00 Óév esti istentisztelet, utána hagyományos közös együttlét.

Január 1. 10: 00 istentisztelet úrvacsorai közösséggel.

Január 6. Vízkereszt ünnepe (vasárnap) 10: 00 istentisztelet.

Január 11. 17:00 Kezdődik az új esztendőben az énekkar

Kertész Eszter: Újévre

Legyen a szobád jó meleg
Tányérodban friss ételed
Hulljanak vastag jó havak
Könnyen gördüljenek a szavak.

Fáidat kerüljék a tetvek
Bársonyban jöjjenek az estek
És amíg nem kell letenned
Ne húzzon teherként a tested

Ne legyél semminek a foglya
Arcodat a nap fénye mossa
És amikor a pap kiosztja
Váljék hússá szádban az ostyá

„dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség”

Karácsony ünnepén Isten békét szerez a világon élő emberek számára Minden vasárnap mondjuk, *dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség*. Ez a békekötés nem vehető össze a nagyhatalmakéval. Már csak azért sem, mert ha egy nemzet békét köt, azt azért teszi, hogy újra osszon területet, hogy újra rendezzen jogokat, és általában ezek az újrendezések, valakit mindig megcsonkítottak, és valaki rosszabbul jár. Isten békekötése nem feleket tekint, és nem úgy rendezi a viszonyokat, hogy bárki is sérüljön, rosszabbul járna, hanem ő úgy cselekszik, az, mindenkinek a javára legyen.

Ő békességét adja a vesztesnek, a vereséget szenvedettnek is. Annak, akinek sebei, ütéseai vannak, és semmire sem képes az újrakezdéshez, de annak is odaadja Isten a békességét, aki megsebezte a másikat, aki ütést mért. Nem válogat. Minden embernek adja. Születésekor nem véletlenül zengik az angyalok: *dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség*. Joggal kérdezzük, de hol van ez? Hol ad Isten nekem nyugalmat, amikor fáradhatatlanul küzdeni kell. Isten Jézusban adta meg nekünk. Abban a Fiúban, akiről ma alig tudjuk a lényegét. Jézusban, akit ha nem látunk, nem ismerünk, semmit sem tudunk életünkről. Születése a kezdet. Hála Istennek, folytatás is van. Isten azóta is megismerteti velünk, tudatja velünk, a hívő emberrel és valljuk mindig: „*dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség*”.

Karácsony ünnepén fakadjon föl szivünkéből a hála, az öröm, kapcsolódjunk be az angyalok énekébe ezzel a mondattal hiszen ez a karácsony. Ilyen, áldott ünnepet kívánok minden testvérünknek szeretettel: *Ferency Andrea evangélikus lelkész*

A GYÜLEKEZETÜNKBŐL....

Evangelikusságom

Evangelikusságomat családi indítatásból eredően mindig vállaltam. Az esztergomi gyülekezetbe a vallás gyakorlásának hiányérzete vezetett és hiszem, hogy ezt az Úr cselekedte velem. Itt volt rám szükség! Amikor 2000-ben a templomba először érkeztem, ismeretlenül is szeretettel fogadott az akkor nagy szükségben lévő gyülekezet. Gondolok Vilsicz Józsi bácsira.

Ma is úgy érzem, a gyülekezetben, a presbitériumban azonnal megtaláltuk egymás barátságát, mely gyülekezetünk tevékenységében és szemmel látható eredményeiben valósult meg. Azzal, hogy a gyülekezet alig két éves tagságom után felügyelővé választott, azt a bizalmat jelentette és jelenti ma is, mely lelkipásztorommal együtt az Úr segítségével terveink véghezvitelét biztosítja. Magam pedig ebből származóan azért is jól érzem magam, nemcsak egyházközségünkben, hanem azon kívül is megbízható barátokra találtam. Isten segítse utunkat. Erős vár a mi Istenünk!

Kalmár Zoltán *egyházközségi felügyelő*

Miért szeretek evangélikus lenni?

Főleg és elsősorban azért, mert egy nyitott, szabad szemléletű közösség. Nincsenek dogmák, nem kényszerítik az emberre egyetlen szent tiszteletét sem, nincsenek kötelezően előírt imádságok. A gyülekezetek és a lelkészek segítenek megadni a kereteket, azokat a szavakat, gondolatokat, melyek köré minden ember a saját életét, céljait, kívánságait, imáit szöheti.

Vezetnek, irányítanak, de nem kötik meg a kezünket. Így személyesen kereshetem és találhatom meg a kapcsolatot Istennel, saját kéréseimmel fordulhatok Flozzá. Nem az előre megszabott formulák között, hanem egyénileg. Nem a felsőbb vezetés utasításai szerint, hanem a közösség segítségével, de egyedül.

„Aki hozzám jön, hallja beszédeimet, és azok szerint cselekszik: megmutatom nektek, kihez hasonló. Hasonló ahhoz a házépitő emberhez, aki leásott, mélyre hatolt, és a kősziklára alapozott: amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve. Aki pedig hallotta beszédeimet, de nem azok szerint cselekedett, az hasonló ahhoz az emberhez, aki alap nélkül a földre építette a házat: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott az a ház, és teljesen elpusztult.” (Lk 6. 47-49.)

A gyülekezeti munkán látszik a fiatalos lendület, ami megnyilvánul abban is, hogy létrejött egy alapítvány, hogy elindult a templom felújítása, konkrét tervek látunk a jövőre. Az épület körüli munkák során megmutatkozott a gyülekezet összetartása és segítőkészsége. Így, a közösség és a lelkész mindennapos, áldozatos munkájának köszönhetően, - legalábbis számomra - az evangélikus gyülekezeti ház és templom a béke szigetévé vált. Egy helyé, ahol kikapcsolódhatok, ahol békében találkozhatok Istennel, és ahol érezhetem az Ő jelenlétét, határtalan szeretetét.

Imádkozom azért, hogy a gyülekezet ne csak a vasárnapi istentiszteleteken találkozzon, hanem étellel teljen meg a gyülekezeti terem, legyen a közösségi találkozás színtere, a kapcsolatok életre keljenek, működjön az Atya- Fiú-i szeretet. Azért, hogy a gyülekezet aktív tagjaival, kisgyermekkel, a fiatal családokkal is megtaláljuk a közös nyelvet Isten dicséretében. Találkozunk, és szeressük egymást a hétköznapokban is. Így együtt, egymás segítségével mindenki találja meg a saját egyéni útját a mi közös Istenünkhöz.

Remélem, hogy közösségünk és hitünk ebben a nehezen élhető világban is tiszta forrás lesz, amelyből mindenki, aki igaz szívvel vallja magát az Esztergomi Evangélikus Egyházközség tagjának, meríteni tud a szürke hétköznapokban, mindenki igaz és tiszta lélekkel, derüsen és boldogabban éli az életét, s mindenkor megtalálja azt a reménységet, boldogságot, melyet hitünk bizonyossága nyújthat neki.

Éljünk Isten segítségével!

Molnár Mária *alapítványi kuratóriumi tag*

Evangélikusnak lenni jó

Isten számunkra teremtett világát sokszínű, tökéletes harmónia jellemzi. Emberi értelemmel fel nem fogható mélységű belső törvényszerűségek tartják egyensúlyban a Teremtővel és önmagával. Jól megfér a tarka mezők színvilágában egymás mellett a piros, fehér, zöld, lila, sárga, kék és még ki tudja hányféle színű virág. Ugyanígy: az áldott természetes napfény fehérsége végtelenül sokféle szín együttese. A teremtett világnak együtt van szüksége erre, mégis az egyes élőlények számára egy-egy színárnyalat

létfonosságú jelentőségű. Számomra például a zöld árnyalatai hordozzák leginkább a megnyugtató békességet.

Hasonlóképpen érzem magam az Isten-keresők számára nyitott - egyre szélesebbre tárulkozó - valláspiacon is. Elsősorban a megnyugtató békességet keresem. Azt a békességet, amely reményeim szerint ebben a zaklatott világban is minden emberi értelmet felülhaladó módon képes megőrizni gondolataimat és cselekedeteimet a Krisztus-Jézusban. Azt a biztonságot, amely a Biblia - igehirdetés - gyülekezet - való világ - értelem - hit együttesének harmóniájában áll elő.

Evangélikusként nem kell komplikált pótcselekvésekkel és közbenjáró személyekkel megközelítenem a Szentháromság Istent, hanem közvetlenül, ellentmondások nélkül élhet bennem a leírt és a testté lett Ige. Megnyugtató a mindenben logikát kereső, kételkedő mérnöki szellemiségem számára az is, hogy hitemben, vallásomban gyönyörű illeszkedésben kapcsolódik össze az Isten világának minden részlete. Az olyan megérthetetlen dolgokra pedig, mint a bűnbocsánat, vagy az üdvösség, elegendő a hit.

Hálás vagyok Istennek, hogy az evangélikus vallás minden áldását Isten kegyelméből megkaphattam. Mégis, azt hiszem: nemcsak evangélikusnak születtem, hanem Isten segítségével azzá lettem. Mégpedig azért, mert a vallás-választékból az én egyéniségemhez ez a tiszta hitvilág áll a legközelebb. Teljes békességet ad, fundamentumot jelent, hordozza mindazokat az értékeket, amelyek erőt adnak szolgálni Isten és embert.

Míndez természetesen nem jelenti, hogy ne gyönyörködnek a mező, vagy a szivárványban elemeire bontott napfény más színeiben - áldások azok is. De a zöld számomra mindig a legszebb békesség-hordozó szín marad.

Sümegei Péter *presbiter*

Luther Márton:

Mindennapi kenyérünk az Isten ígéje

Honnan vennék elég papírt és időt, ha ei akarnám számlálni mindazt a hasznot és előnyt, amely Isten ígéjéből származik? Az ördögöt ezermesternek hívják: de minek nevezzük akkor Isten ígéjét, amely ezt az ezer mestert minden mesterkedésével és hatalmával együtt megfutamtítja és megsemmisíti? Bizony több mint százezermester! Hát megvetnénk ezt a hatalmat, hasznot, erőt és előnyt.....? Ha ezt tennénk, akkor nemcsak azt érdemelnénk, hogy koplaltassanak minket, hanem azt is, hogy kutyákat uszítsanak reánk, sárral hajigáljanak meg, és elkergessenek minket. Hiszen az ígére napról napra nemcsak úgy szorulunk rá, mint a mindennapi kenyérre, hanem azt napról napra használnunk is kell az ezermester ördög mindennapos szüntelen kísértése és ólálkodása ellen.

A két angyal

Két utazó angyal megállt, hogy az éjszakát egy tehetős család házában töltsék el. A család udvariatlan volt, és megtagadta az angyaloktól, hogy a nagy ház vendégszobájában pihenjenek ki magukat. Ehelyett egy picike helyet kaptak a hideg pincében. Amikor kinyújtóztak a kemény padlón, az idősebb angyal meglátott egy lyukat a falon és kijavította azt. Amikor a fiatalabb angyal kérdezte, miért, az idősebb angyal így felelt: "A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak." A következő éjjel mindketten egy nagyon szegény, de vendégszerető paraszt és felesége házában pihentek. Miután azok azt a kevés ételt is megosztották velük, amilyük volt, átengedték az angyaloknak az ágyukat, ahol ők jól aludtak. Amikor a következő napon a nap felkelt, az angyalok könnyek között találtak a parasztot és a feleségét. Az egyetlen tehenük, akinek a teje az egyedüli bevételük volt, holtan feküdt a mezőn.

A fiatal angyal dühös lett és kérdezte az idősebbet, hogyan hagyhatta, hogy ez megtörténjen. Az első embernek mindene megvolt, mégis segítéssel neki, vádolta. A második családnak kevese volt, és hagyta, hogy elpusztuljon a tehenük. A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak, mondta ismét az idősebb angyal. Amikor a nagyház hideg pincéjében pihentünk, észrevettem, hogy a falon lévő lyukban arany van. Mivel a tulajdonos olyan mohó volt és nem akarta megosztani szerencsés sorsát, betapasztottam a falat, hogy ne találhassa meg. Amikor az utolsó éjszaka a paraszt ágyában aludtunk, jött a halál angyala, hogy elvigye a feleségét. Helyette odaadtam a tehenet.

"A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak."

Néha pontosan az a jó, ami történt csak a dolgok nem annak mutatkoznak, aminek kellene.

Számadás?

Hamarosan az utolsó hetek telnek el a 2007-es esztendőből. Isten szeretete őrizte meg gyülekezetünk közösségét, adta kegyelméből önmagát, hogy újra és újra Jézushoz, egyházához tartozásunk örömét átéljük. Ez az első, amiért mindannyian hálások vagyunk Neki. Köszönjük, hogy sok nehéz feladatunk elrendeződött, és bölcsességébe, irgalmába ajánljuk azt, ami még nem sikerült. Emberi számítás szerint ez évben elkezdhattuk volna templomunk rendbetételét, ám olyan tervezők által okozott nehézségekbe kerültünk, ami miatt lassabban haladhatunk. Mikor e sorokat írom, a kerítés felújítása történik éppen, egy zárt és jóval erősebb kapu cseréli fel a régit. Sajnos ezt a pályaudvar élete, és az itt működő szórakozóhelyek is kikényszerítették belőlünk. Az új kapu már a városi környezetbe illeszkedik, valamint a megújuló templomhoz illik.

Több esemény is volt az év során, amit fényképek őriznek. Óév esti istentiszteletünk után néhány perces összeállításban megtekinthetik ezeket a testvérek.

A közelben élő piliscsabai evangélikus gyülekezet vezetővel közösen terveztük februárban hétfégi programot révfülöpi oktatási intézményünkbe. Hamarosan egyházunk gyülekezeti tagok számára kiadja az istentiszteleti rendeket, liturgiákat tartalmazó könyvét. Ehhez szeretnék ezen a hétfégén előadót hívni, akik segítenek eligazodni az új könyvben.

Végül hadd köszönjük meg, hogy a testvérek rendszeres egyházfenntartói járulékkal hozzásegítették a gyülekezet életének fennmaradását. Az egyház születése óta szokás ez, hogy az egyház működését tagjai lehetővé teszik. Isten ígéje is beszél erről, és előtte erről is számot fogunk adni. Gyülekezetünkben mindenki a havi keresetéhez szokta mérni, mennyi jár abból annak, aki megtart, aki kegyelmes, aki üdvözít.

Köszönjük azokat az adományokat, amelyeket külön a templom felújítására kaptunk, a fürdőszoba csempéit, járólapjait egy testvérünktől, az alapítványra juttatott összegeket, valamint a gyülekezeti teremben vásárolandó nagy csillár (275 ezer Ft) teljes fedezetét. Tudjuk, Isten többszörösét adja vissza annak, amit neki adunk.

Ölbey Irén: Adventi hajnal

Zihál a szél s megfagy a sóhaj,
a felhő fenn hajó raj.

Könyörtelen, vad téli éjjel,
az út a messzeségbe vész el.

De lángruhában száll az angyal
s lila sugárral gyúl a hajnal.

Adventi hajnal, zeng és árad
a lélekből a tiszta bánat.

S a vágy zokog és zsolozsmázik
s harsog az Isten trónusáig.

Sikolt a könnyes antifóna,
hogy jöjjön a szépséges óra,

harmatozza az Úr, az áldott,
a békét és az igazságot.

Táruljon ki a Menny, a fénydús
s születésség meg a drága Jézus.